

**POSTANOWIENIE Z DNIA 26 LUTEGO 2010 R.**  
**SNO 1/10**

*Przewodniczący: sędzia SN Ewa Strużyna (sprawozdawca).*

*Sędziowie SN: Jerzy Kuźniar, Małgorzata Wrębiakowska-Marzec.*

Sąd Najwyższy w sprawie sędziego Sądu Rejonowego w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 75 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 lutego 2010 r. wniosku sędziego o zawieszenie postępowania odwoławczego

p o s t a n o w i ł :

zawiesić postępowanie w przedmiocie rozpoznania odwołań, wniesionych przez sędziego Sądu Rejonowego oraz jej pełnomocnika, od uchwały Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w A. z dnia 26 października 2009 r., sygn. akt ASDo (...), o oznaczeniu nowego miejsca służbowego – do czasu ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy, w postępowaniu odwoławczym, sprawy karnej Mirosława Z. – męża sędziego, skazanego nieprawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 26 czerwca 2007 r. (sygn. akt II K 279/05), za popełnienie przestępstw określonych w art. 270 § 1 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 233 § 1 i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 i art. 12 k.k., na karę łączną 8 lat pozbawienia wolności.

**Uzasadnienie**

Uchwałą z dnia 17 kwietnia 2009 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny, sygn. akt ASDo (...), uwzględniając wniosek Kolegium Sądu Okręgowego w A. z dnia 12 marca 2009 r., złożony na podstawie art. 75 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, uchwalił przeniesienie sędziego Sądu Rejonowego na inne miejsce służbowe.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny, po rozpoznaniu sprawy z powodu zażaleń wniesionych przez sędziego i jej pełnomocnika, uchwałą z dnia 22 lipca 2009 r., sygn. akt SNO 47/09, uchylił zaskarżoną uchwałę w części nieorzeczenia o wskazaniu siedziby, której dotyczy przeniesienie na inne miejsce służbowe i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania, natomiast w pozostałym zakresie zaskarżoną uchwałę utrzymał w mocy.

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny, po ponownym rozpoznaniu sprawy we wskazanym zakresie, uchwałą z dnia 26 października 2009 r., sygn. akt ASDo (...), oznaczył nowe miejsce służbowe w okręgu Sądu Apelacyjnego w B.

Podstawę wniosku Kolegium Sądu Okręgowego w A. i uchwał wydanych w trybie określonym w art. 75 § 2 pkt 3 w zw. z art. 131 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, stanowił fakt prawomocnego skazania Mirosława Z. – męża sędziego za popełnienie przestępstw określonych w art. 270 § 1 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 233 § 1 i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 i art. 12 k.k., m.in. na karę łączną 8 lat pozbawienia wolności.

Z uzasadnienia wydanych uchwał wynika, że kryterium uzasadniające przeniesienie sędziego na inne miejsce służbowe, ze względu na powagę stanowiska, stanowiło prawomocne skazanie jej męża – wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 26 czerwca 2007 r. (sygn. akt II K 279/05), zmienionym przez Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 12 lutego 2009 r. (sygn. akt IV Ka 2587/07) za popełnienie, opisanych w wymienionych wyrokach, pięciu przestępstw o dużym ciężarze gatunkowym, mających postać oszustw sądowych, dokonywanych w oparciu o sfałszowane testamenty w stosunku do mienia wielkiej wartości.

Aktualnie wyrok skazujący Mirosława Z. nie jest prawomocny. Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu kasacji, wniesionych przez obrońców Mirosława Z., od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego, wyrokiem z dnia 14 stycznia 2010 r. (sygn. akt V KK 235/09) zaskarżony wyrok uchylił i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Nie ulega zatem wątpliwości, że w sytuacji procesowej związanej z uchyleniem prawomocnego wyroku skazującego Mirosława Z. i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym, brak przesłanki postępowania toczącego się, na podstawie art. 75 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, wobec sędziego Sądu Rejonowego.

W tej sytuacji, wobec wystąpienia prawnej, długotrwałej przeszkody – w ujęciu art. 22 § 1 k.p.k. – w kontynuowaniu postępowania toczącego się wobec sędziego Sądu Rejonowego, zawieszenie tego postępowania do czasu usunięcia tej przeszkody jest zasadne.

Z tego względu Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny, orzekając na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, postanowił jak na wstępie.